

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 616

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
528.	— Hotărâre privind aprobarea obiectivului de investiții „Lucrări de atenuare a viiturilor pe pârâul Dâmbu amonte de municipiul Ploiești, județul Prahova”, precum și a caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți acestuia 2
529.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor 3–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
264.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 694/2008 privind condițiile de recunoaștere a organizațiilor de producători și a grupurilor de producători recunoscute preliminar în sectorul fructe și legume, precum și modul de accesare a sprijinului financiar de către acestea..... 5
1.949/C.	— Ordin al ministrului justiției privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești 6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 49 din 26 iunie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	7–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
12.	— Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unui set de trei monede (din aur, argint și tombac cuprat) și a unei monede din alamă pentru colecționare, dedicate împlinirii a 100 de ani de la victoriile armatei române de la Mărăști, Mărășești și Oituz 15–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea obiectivului de investiții „Lucrări de atenuare a viiturilor pe pârâul Dâmbu amonte de municipiul Ploiești, județul Prahova”, precum și a caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici aferenți acestuia**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de atenuare a viiturilor pe pârâul Dâmbu amonte de municipiul Ploiești, județul Prahova”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din veniturile proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana Petcu,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 27 iulie 2017.
Nr. 528.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Lucrări de atenuare a viiturilor pe pârâul Dâmbu amonte de municipiul Ploiești, județul Prahova”

Titular: Ministerul Apelor și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională Apele Române — A.B.A. Buzău — Ialomița

Amplasament: lucrările hidrotehnice proiectate sunt amplasate în bazinul hidrografic Buzău—Ialomița, pe pârâul Dâmbu. Din punct de vedere al împărțirii administrativ-teritoriale, lucrările proiectate sunt amplasate în județul Prahova, pe teritoriul administrativ al localităților Băicoi, Păulești, Blejoi și Dumbrava, atât amonte de municipiul Ploiești, cât și aval.

Lucrările proiectate sunt amplasate în albia minoră și majoră a pârâului Dâmbu, la confluența cu râul Teleajen, dar și în intravilanul și extravilanul localităților menționate mai sus.

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)*:		mii lei	83.310
din care:			
construcții-montaj		mii lei	69.489
(în prețuri la 31.01.2017, 1 euro = 4,5038 lei)			
— Eșalonarea investiției			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>28.000</u>
	C+M	mii lei	24.000
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>28.000</u>
	C+M	mii lei	24.000
Anul III	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>27.310</u>
	C+M	mii lei	21.489
— Capacități:			
— Volum atenuat în acumularea nepermanentă Dâmbu		mil. mc	2,77
— Lucrări hidrotehnice pentru devierea debitului Q = 80 mc/s		ml	1.668
— Apărare de mal		ml	340
— Durata de realizare a investiției		luni	36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100 - 1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din veniturile proprii ale Administrației Naționale „Apele Române”, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 20/2017
privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor
și Pădurilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2017, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Ministerul Apelor și Pădurilor are sediul principal în municipiul București, Calea Plevnei nr. 46—48, și/sau în alte sedii secundare, în condițiile legii.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului Ministerului Apelor și Pădurilor în numărul maxim de posturi aprobat și noua structură organizatorică se face în termen de maximum 60 de zile și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Ministrul apelor și pădurilor,

Adriana Petcu,

secretar de stat

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

p. Ministrul finanțelor publice,

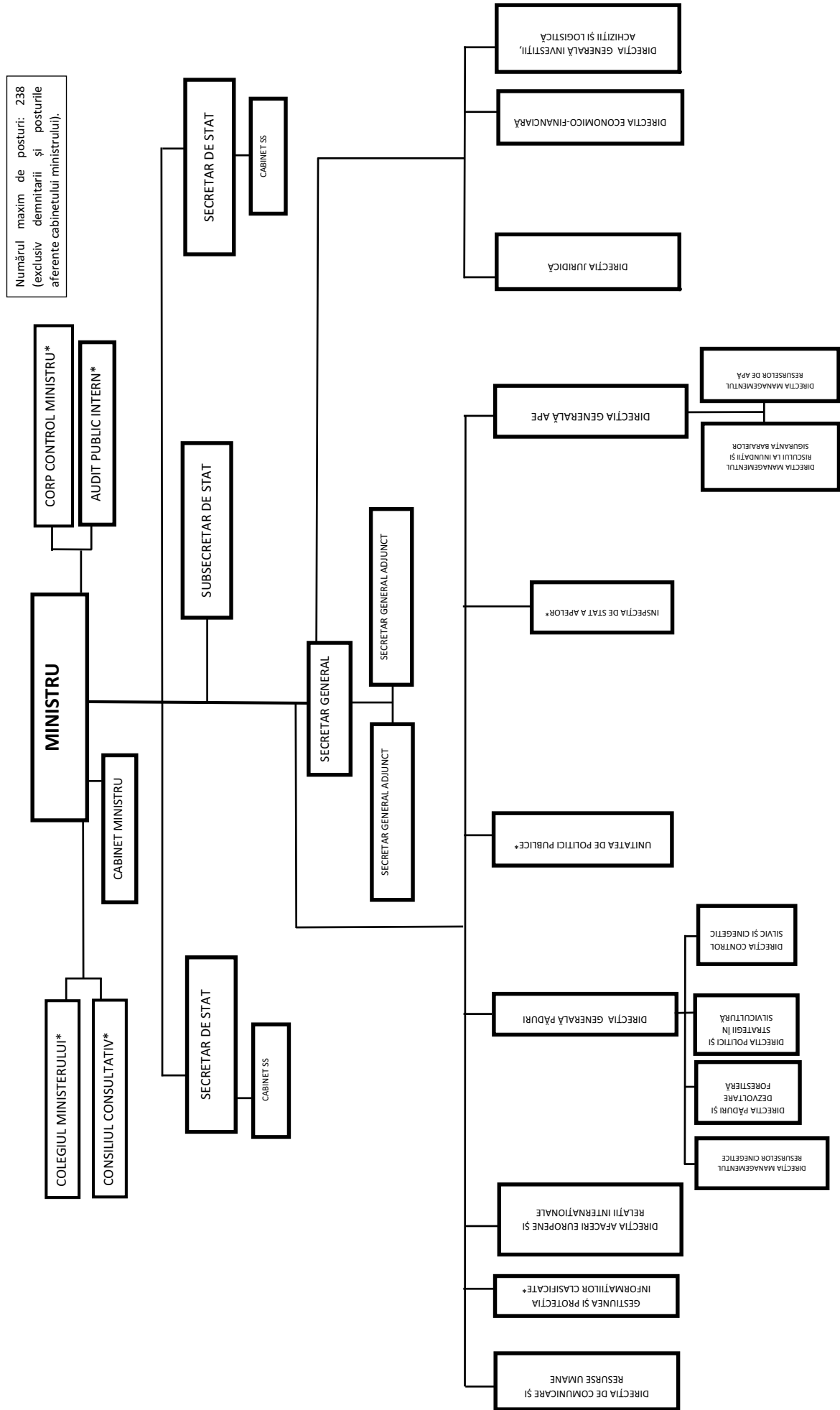
Daniela Pescaru,

secretar de stat

București, 27 iulie 2017.

Nr. 529.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Apelor și Pădurilor

*Se organizează conform legislației în vigoare, prin ordin al ministrului.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 694/2008 privind condițiile de recunoaștere a organizațiilor de producători și a grupurilor de producători recunoscute preliminar în sectorul fructe și legume, precum și modul de accesare a sprijinului financiar de către acestea

Văzând Referatul de aprobare nr. 259.208 din 10.07.2017 al Direcției politici agricole și strategii, având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate și ale Regulamentului nr. 891 din 13 martie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sancțiunile care trebuie aplicate în sectoarele menționate și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 694/2008 privind condițiile de recunoaștere a organizațiilor de producători și a grupurilor de producători recunoscute preliminar în sectorul fructe și legume, precum și modul de accesare a sprijinului financiar de către acestea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 411, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (1) din Regulamentul nr. 891/2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul

fructelor și legumelor prelucrate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sancțiunile care trebuie aplicate în sectoarele menționate și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei, cuantumul maxim aferent sprijinului pentru retragerile de pe piață, care cuprinde atât asistența financiară din partea Uniunii, cât și contribuția organizației de producători, este prevăzut în anexa nr. 6.”

2. **Anexa nr. 6 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 28 iulie 2017.

Nr. 264.

ANEXĂ

(Anexa nr. 6 la Ordinul nr. 694/2008)

CUANTUMUL MAXIM aferent sprijinului pentru retragerile de pe piață

Produs	Cuantum maxim aferent sprijinului (lei/100 kg)	
	Distribuție gratuită	Alte destinații
Castraveți	91,60	68,70
Varză albă timpurie și de vară	60,56	45,42
Varză de toamnă	56,00	42,00
Cireșe	284,40	213,30

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești**

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare; în temeiul dispozițiilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect:

a) acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din instituțiile pentru care ministrul justiției are calitatea de ordonator principal de credite, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează eșalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eșalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, fiecare în parte, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) La sumele actualizate în condițiile alin. (2) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

Art. 3. — (1) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor terțiari de credite vor transmite datele aferente plății tranșei stabilite la art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, pe alineatele clasificăției economice, ordonatorilor de credite care le asigură finanțarea.

(2) Structurile financiar-contabile constituite la nivelul ordonatorilor secundari de credite vor centraliza datele primite de la ordonatorii terțiari de credite, precum și pe cele reprezentând necesarul propriu și le vor transmite Direcției financiar-contabile din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Direcția financiar-contabilă din cadrul Ministerului Justiției va centraliza datele primite de la ordonatorii secundari și terțiari de credite finanțați prin bugetul Ministerului Justiției și va propune Ministerului Finanțelor Publice modificările corespunzătoare pentru bugetul pe anul în curs și pentru proiectul de buget pe anii următori.

Art. 4. — În vederea alocării fondurilor publice necesare aplicării prevederilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, propunerile ordonatorilor secundari și terțiari de credite se transmit potrivit calendarului bugetar prevăzut de legislația în vigoare.

Art. 5. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute la art. 1 se efectuează de instituția angajatoare, pe bază de state nominale, altele decât cele pentru plata salariilor/indemnizațiilor.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite în conturile indicate de beneficiari.

Art. 6. — Ordonatorii secundari și terțiari de credite din cadrul Ministerului Justiției au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

București, 20 iulie 2017.

Nr. 1.949/C.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 49

din 26 iunie 2017

Dosar nr. 899/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 385/262/2016 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„— dacă încălcarea dispoziției legale prevăzute de art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare — prin neconsemnarea în procesul-verbal (I) a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, (II) a intervalului de timp (conținutul concret al sancțiunii complementare) în care este suspendat

dreptul de conducere și (III) a temeiului juridic — este sancționată cu nulitatea parțială a procesului-verbal și atrage anularea inclusiv a mențiunilor privind măsura reținerii permisului de conducere, nulitate ce nu poate fi înlăturată sau este suficientă numai consemnarea măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere pentru valabilitatea procesului-verbal, inclusiv cu privire la măsura complementară de suspendare, durată și temei juridic;

— dacă încălcarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la interesul ocrotit, poate fi invocată de instanță, este sancționată cu nulitatea absolută sau relativă și este o nulitate procedurală, ce poate sau nu poate fi înlăturată sau este o nulitate materială.”

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că, la solicitarea instanței supreme, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o bogată și diversificată jurisprudență cu privire la acestea; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, dintre care numai intimatul și-a exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 385/262/2016, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„— dacă încălcarea dispoziției legale prevăzute de art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*) — prin neconsemnarea în procesul-verbal (I) a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, (II) a intervalului de timp (conținutul concret al sancțiunii complementare) în care este suspendat dreptul de conducere și (III) a temeiului juridic — este sancționată cu nulitatea parțială a procesului-verbal și atrage anularea inclusiv a mențiunilor privind măsura reținerii permisului de conducere, nulitate ce nu poate fi înlăturată sau este suficientă numai consemnarea măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere pentru valabilitatea procesului-verbal, inclusiv cu privire la măsura complementară de suspendare, durată și temei juridic;

— dacă încălcarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la interesul ocrotit, poate fi invocată de instanță, este sancționată cu nulitatea absolută sau relativă și este o nulitate procedurală, ce poate sau nu poate fi înlăturată sau este o nulitate materială.”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin Sentința civilă nr. 385 din 7 iunie 2016, Judecătoria Moreni a respins, ca neîntemeiată, plângerea contravențională formulată de petent împotriva procesului-verbal de contravenție din 20 ianuarie 2016.

3. Instanța de fond a reținut că, prin actul contestat, încheiat de un agent constator din cadrul Inspectoratului Poliției Județene Dâmbovița, petentul a fost sancționat contravențional în temeiul art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, raportat la art. 121 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul de aplicare*), cu amendă contravențională în valoare de 945 lei și reținerea permisului de conducere, ca sancțiune complementară, reținându-se că a condus autovehiculul pe un drum național, fiind înregistrat cu viteza de 147 km/h cu cinemometrul tip „Autovision” seria ROM 152, montat pe autovehiculul MAI 34546. Prin același proces-verbal de contravenție, în temeiul art. 101 alin. (1) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și art. 147 alin. (1) din Regulamentul de aplicare, petentul a fost sancționat cu avertisment, reținându-se că nu a avut asupra sa permisul de conducere.

4. Prima instanță a reținut că din înregistrare și planșele fotografice rezultă săvârșirea faptei de conducere peste limita de viteză, că există buletin de verificare metrologică pentru aparatul radar, iar fapta de neprezentare a permisului de conducere a fost suficient descrisă și nu se impune aplicarea art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*).

5. Împotriva hotărârii primei instanțe, petentul a formulat apel, solicitând schimbarea sentinței atacate, admiterea plângerii contravenționale și anularea procesului-verbal contestat.

6. Apelantul a arătat că autovehiculul din imaginile captate are un alt număr de înmatriculare decât cel pe care l-a condus, iar sarcina probei săvârșirii contravenției revine intimatului. În drept a invocat dispozițiile art. 466 și următoarele din Codul de procedură civilă.

7. Prin întâmpinare, intimatul a arătat că agentul constator a menționat corect numărul de înmatriculare, iar înregistrarea dovedește că apelantul a circulat cu viteza de 147 km/h.

8. Ulterior, intimatul a solicitat sesizarea instanței supreme cu privire la interpretarea art. 96 și 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, iar instanța a supus dezbaterii și aspectul privind nulitatea absolută parțială a procesului-verbal de contravenție, rezultată din consemnarea numai a măsurii reținerii permisului de conducere, fără a se aplica și sancțiunea complementară a suspendării dreptului de a conduce.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării și alte dispoziții legale și normative relevante

9. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002:*

„Art. 96. — (1) Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același

proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzi sau avertismentului.

(2) Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele:

- a) aplicarea punctelor de penalizare;
- b) suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat;
- c) confiscarea bunurilor destinate săvârșirii contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ori folosite în acest scop;
- d) imobilizarea vehiculului;
- e) radierea din oficiu a înmatriculării sau înregistrării vehiculului, în cazurile prevăzute la art. 17 alin. (4);
- f) *** abrogată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007. (...)

Art. 97. — (1) În cazurile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, polițistul rutier dispune și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrative:

- a) reținerea permisului de conducere și/sau a certificatului de înmatriculare ori de înregistrare sau, după caz, a dovezii înlocuitoare a acestora;
- b) retragerea permisului de conducere, a certificatului de înmatriculare sau înregistrare ori a plăcuțelor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare;
- c) anularea permisului de conducere;
- d) ridicarea vehiculelor staționate neregular.

(2) Reținerea permisului de conducere ori a certificatului de înmatriculare sau de înregistrare se face de către polițistul rutier, de regulă, odată cu constatarea faptei, eliberându-se titularului o dovadă înlocuitoare cu sau fără drept de circulație.

(3) Perioada în care titularul permisului de conducere nu are dreptul de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai se consideră perioadă de suspendare a exercitării dreptului de a conduce.

(4) Retragerea permisului de conducere se dispune de către poliția rutieră dacă titularul acestuia a fost declarat inapt pentru a conduce vehicule pe drumurile publice de către o unitate de asistență medicală autorizată.

(5) Anularea permisului de conducere se dispune de către poliția rutieră pe a cărei rază de competență s-a produs una dintre faptele prevăzute la art. 114.

(6) Procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin regulamentul.

Art. 98. — (1) Amenzile contravenționale se stabilesc în cuantumul determinat de valoarea numărului punctelor-amendă aplicate.

(2) Un punct-amendă reprezintă valoric 10% din salariul minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(3) Contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență li se stabilesc clase de sancțiuni cărora le corespunde un număr de puncte-amendă, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.

(4) Clasele de sancțiuni sunt următoarele:

- a) clasa I — 2 sau 3 puncte-amendă;
- b) clasa a II-a — 4 sau 5 puncte-amendă;
- c) clasa a III-a — de la 6 la 8 puncte-amendă;
- d) clasa a IV-a — de la 9 la 20 puncte-amendă;
- e) clasa a V-a — de la 21 la 100 puncte-amendă.

(5) Contravențiile prevăzute la clasa a V-a de sancțiuni se aplică persoanelor juridice. (...)

Art. 102. — (...) (3) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte:

a) conducerea sub influența băuturilor alcoolice, dacă fapta nu constituie, potrivit legii, infracțiune;

b) conducerea vehiculului cu defecțiuni grave la sistemul de frânare sau la mecanismul de direcție, constatate de poliția rutieră împreună cu specialiștii Registrului Auto Român;

c) neoprirea la trecerea la nivel cu calea ferată când barierele sau semibarierile sunt coborâte ori în curs de coborâre sau când semnalele cu lumini roșii și/sau sonore sunt în funcțiune;

d) «abrogată»

e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic. (...)

Art. 111. — (1) Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: (...)

c) la săvârșirea uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și în situația prevăzută la art. 115 alin. (1); (...)

Art. 118. — (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

(2) Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

(3) Dovada înregistrării plângerii depuse la judecătoria în termenul prevăzut la alin. (1) se prezintă de contravenient la unitatea de poliție din care face parte agentul constator, care va efectua mențiunile în evidențe și îi va restitui permisul de conducere.

(31)* Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.

(4) În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.

(5) Neprezentarea contravenientului în termenul prevăzut la alin. (4), în mod nejustificat, atrage majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce. (...)

Art. 121. — (1) *** Abrogat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007

(2) Executarea sancțiunii contravenționale complementare se prescrie în același termen în care se prescrie sancțiunea contravențională principală."

10. *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001:*

„Art. 5. — (1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

a) avertismentul;

b) amenda contravențională;

c) prestarea unei activități în folosul comunității.

d) *** abrogată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;

b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;

c) închiderea unității;

d) blocarea contului bancar;

e) suspendarea activității agentului economic;

f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;

g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.

(5) Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.

(6) Sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei.

(7) Pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare. (...)

Art. 15. — (1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic *agenți constatori*.

(2) Pot fi agenți constatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

(3) Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. — (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(11) În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

(2) *** Abrogat de Legea nr. 357/2003

(3) *** Abrogat de Legea nr. 357/2003

(4) *** Abrogat de Legea nr. 357/2003

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

* Dispozițiile art. 118 alin. (31) au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012. Potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, „Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept”.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

Art. 17. — Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu. (...)

Art. 20. — (1) Dacă o persoană săvârșește mai multe contravenții constatate în același timp de același agent constatator, se încheie un singur proces-verbal.

(2) *** Abrogat de Legea nr. 180/2002

CAPITOLUL III

Aplicarea sancțiunilor contravenționale

Art. 21. — (1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constatator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal. (...)

Art. 31. — (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării."

11. *Decizia în interesul legii nr. XXII din 19 martie 2007¹, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite:*

„Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, stabilește:

Nerespectarea cerințelor înscrise în art. 16 alin. (7) din actul normativ menționat atrage nulitatea relativă a procesului-verbal de constatare a contravenției."

12. *Regulamentul de aplicare (a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002):*

„Art. 2. — În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

5. *reținerea permisului de conducere, a certificatului de înmatriculare sau de înregistrare ori a dovezii înlocuitoare a*

acestora — măsură tehnico-administrativă dispusă de poliția rutieră constând în ridicarea documentului din posesia unei persoane și păstrarea lui la sediul poliției rutiere până la soluționarea cauzei care a determinat aplicarea acestei măsuri; (...)"

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

13. Din încheierea de sesizare rezultă că părțile au fost de acord cu sesizarea, fără să fi formulat, însă, un punct de vedere propriu-zis cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

14. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; chestiunea de drept este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

15. În ce privește condiția legală privind raportul de dependență între lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării și soluționarea pe fond a cauzei, instanța de trimitere a apreciat că „Soluția ce se va pronunța pe fondul cauzei, luând în considerare că prin procesul-verbal analizat s-a dispus și sancțiunea complementară «PC suspendat pe o perioadă de 90 de zile», nu depinde, în mod direct, de chestiunea de drept invocată, însă are influență asupra proceselor-verbale care nu au această mențiune și care conțin numai mențiunea «permis reținut», fără aplicarea și a sancțiunii complementare de suspendare”.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

16. Instanța de trimitere a apreciat că reținerea permisului, prevăzută de art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, este o măsură care se ia de către autoritate numai în baza unei sancțiuni efectiv aplicate. Definiția este dată și de pct. 5 al art. 2 din Regulamentul de aplicare (a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002), prin comparație inclusiv cu definiția măsurii de la pct. 6, „reținerea permisului de conducere — măsură tehnico-administrativă dispusă de poliția rutieră constând în ridicarea documentului din posesia unei persoane și păstrarea lui la sediul poliției rutiere până la soluționarea cauzei care a determinat aplicarea acestei măsuri”.

17. Așadar, măsura reținerii permisului de conducere este activitatea care se întreprinde/efectuează dacă există deja o dispoziție de suspendare a dreptului pe care înscrisul „permis de conducere” îl atestă în favoarea unei persoane, precum suspendarea dreptului de a conduce, dispusă în timpul urmăririi penale sau ca măsură complementară, în urma săvârșirii unei contravenții, ori altă măsură prin care se ridică temporar sau permanent dreptul de a conduce (pe care îl atestă permisul de conducere).

18. Pentru a se reține permisul de conducere este necesar ca, anterior acestei măsuri, să fie ridicat temporar sau permanent dreptul de a conduce. Această activitate se desfășoară tocmai pentru ca deținătorul permisului de conducere să nu utilizeze actul în contra ordinii juridice, respectiv, deși nu are dreptul să conducă, acesta folosește permisul de conducere pentru a arăta că nu i-a fost ridicat însuși dreptul de conducere. Permisul de conducere conferă, până la ridicarea sa, dreptul de conducere în persoana celui care îl

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 5 decembrie 2007.

posedă și, tocmai de aceea, suspendarea dreptului de conducere, în cazurile limitate și concrete, începe să curgă de la data la care permisul a fost predat sau reținut de autoritățile competente. Astfel, dacă persoana nu deține permisul asupra sa, la momentul constatării faptei contravenționale, se ia măsura suspendării, ca măsură complementară, care însă va opera de la data predării sau reținerii efective a permisului de conducere.

19. Ca atare, măsura reținerii înscrisului denumit „permis de conducere”, simplă, fără nicio sancțiune ori măsură efectivă suplimentară, nu poate fi luată față de petent, deoarece, pe de o parte, aceasta este o activitate administrativă, fiind definită ca atare și, pe de altă parte, după cum se va arăta, dreptul pe care îl atestă permisul de conducere nu a fost suspendat prin vreun act administrativ sau de altă natură.

20. În altă ordine de idei, măsura complementară a suspendării dreptului de a conduce putea fi aplicată, în baza mai multor dispoziții legale și într-un conținut efectiv (concret) diferit, pe o perioadă de 30 de zile pentru contravențiile stabilite prin art. 100 alin. (3), pe o perioadă de 60 de zile pentru contravențiile stabilite prin art. 101 alin. (3) și pe o perioadă de 90 de zile pentru contravențiile stabilite prin art. 102 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. De asemenea, sancțiunea suspendării dreptului de a conduce s-ar mai fi putut aplica conform art. 96 alin. (4) din același act normativ, precum și în alte situații prevăzute de legislație.

21. Potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin procesul-verbal de contravenție agentul constator aplică și sancțiunile. Numai în cazul în care nu are dreptul să aplice sancțiunea, procesul-verbal de constatare se transmite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

22. În ceea ce privește contravențiile rutiere, agentul constator aplică și sancțiunea, nefiind incidente dispozițiile alin. (2) al art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. În special, chiar textul art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede expres că „sancțiunile contravenționale complementare (...) se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului”. Așadar, nu există posibilitatea ca printr-un act administrativ separat să se aplice sancțiunea complementară a suspendării dreptului de a conduce, cu precizarea temeiului și a intervalului de timp pentru care se dispune, cazul special, limitativ și expres prevăzut de art. 96 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, referindu-se la măsura suspendării dreptului de a conduce pentru cumularea unui număr de puncte și numai această măsură se ia printr-un act administrativ separat (datorită mecanismului juridic de sancționare suplimentară, consecință a unor puncte acumulate din mai multe fapte).

23. Neaplicarea față de contravenient și a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce prin procesul-verbal înlătură și posibilitatea de a cunoaște temeiul juridic în baza căruia s-a aplicat sancțiunea contravențională și perioada de suspendare — 30, 60 sau 90 de zile — pentru a-și putea formula apărările necesare și utile cu privire și la aceste intervale de timp.

24. Aplicarea unui alt interval de timp afectează atât sancțiunea complementară, cât și posibilitatea petentului de a invoca limita legală până la care se poate dispune sancțiunea complementară a suspendării, intervalul de timp fiind limitat, în cazul săvârșirii mai multor fapte.

25. De asemenea, nu există posibilitatea pentru contravenient de a invoca art. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, deoarece nu cunoaște perioada suspendării. Nu poate invoca nici art. 121 din același act normativ, pentru că nu se emite și nu se comunică niciun nou act administrativ în care să se precizeze sancțiunea complementară și conținutul

concret, raportat la art. 96 alin. (1) din actul normativ în discuție. Pe de altă parte, nu se poate invoca nici prescripția aplicării sancțiunii contravenționale.

26. În concluzie, chiar dacă contravenientul a săvârșit contravenția care a fost reținută, se impune înlăturarea măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere consemnate în procesul-verbal.

27. Instanța de trimitere a considerat, de asemenea, că poate invoca, din oficiu, nulitatea absolută parțială a procesului-verbal, rezultată din consemnarea numai a măsurii reținerii permisului de conducere, fără consemnarea sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, a perioadei de aplicare a sancțiunii și a temeiului legal al sancțiunii, și nu se impune raportarea la Decizia în interesul legii nr. XXII din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite cu privire la consecințele nerespectării cerințelor înscrise în art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

28. Mai mult, există și alte recursuri în interesul legii prin care instanța supremă a constatat că poate fi anulat procesul-verbal, inclusiv pentru acte depuse ulterior, prin care se face dovada achiziționării bunurilor; rezultă că Decizia în interesul legii nr. XXII din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite nu a făcut decât o interpretare strict cu privire la dreptul la obiecțiuni.

29. Pe de o parte, decizia respectivă nu soluționează problema nulităților absolute, *de plano*, și cu privire la toate cauzele de nulitate, ci tratează numai problema nerespectării dreptului de a formula obiecțiuni, conform art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în susținerea raționamentului juridic, a fost utilizat numai pentru relevarea diferenței dintre norma juridică cuprinsă în art. 16 alin. (7) și cea cuprinsă în art. 17 din același act normativ. De altfel, este dificil să se stabilească toate nulitățile, fie ele relative sau absolute, printr-un singur demers judiciar, cunoscut fiind faptul că există și norme juridice speciale care conțin nulități absolute, există și în cadrul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 nulități absolute, altele decât cele prevăzute la art. 17, precum ar fi cele rezultând din nerespectarea art. 4, 5, 10, 11 și 21 din ordonanță, analiza urmând a fi făcută din perspectiva interesului public sau privat ocrotit de legiuitor la momentul edictării normei.

30. Pe de altă parte, instanța de trimitere apreciază că nu pot fi înlăturate printr-o normă generală, precum este recursul în interesul legii, dispozițiile legale care reglementează, în mod special, validitatea unui act juridic, pe care recursul în interesul legii nu le-a avut în vedere.

31. Interesul ce a stat la baza edictării normei juridice prevăzute de art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este unul public, respectiv împiedicarea abuzurilor pe care le-ar putea manifesta în exercițiul puterii autoritatea investită, respectiv neaplicarea sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce ar putea duce, în anumite cazuri, fie din lipsa bazelor de date, fie din alt tip de neglijență, la suspendarea dreptului de a conduce pe o perioadă mai mare sau mai mică.

32. De asemenea, a susținut instanța de apel, este afectat și dreptul la apărare al contravenientului, acesta necunoscând dacă și pe ce perioadă s-a aplicat măsura complementară sau dacă există un alt temei pentru care s-a impus reținerea permisului [cum ar fi existența unui dosar penal cu interdicerea dreptului de a conduce sau dreptul a fost suspendat pentru cumularea punctelor, conform art. 96 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 ori pentru alt motiv]. În continuare, petentul este afectat în dreptul său la apărare și pentru motivul că, procedural, avea dreptul să atace numai măsura suspendării dreptului de a conduce (pentru motivul, spre exemplu, că fapta sa nu este din categoria celor care impun

suspendarea dreptului de a conduce sau că s-a depășit limita legală a perioadei de suspendare), dreptul la plângere acordat oricărui petent de art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și de art. 118 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 fiind însă înlăturat prin inacțiunea autorității, cu încălcarea art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

33. În atare ipoteză, petentului nu i se aduce la cunoștință actul separat, iar șansele de a ataca actul separat, prin care i se aplică sancțiunea complementară, sunt reduse, în așa măsură încât generează o negare a dreptului de acces la justiție.

34. Din perspectiva menționată, apreciind că interesul protejat de normă este unul public, instanța de trimitere consideră că nerespectarea art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 poate fi invocată și de către instanță, din oficiu.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

35. Prin Decizia în interesul legii nr. XXII din 19 martie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a statuat că „Nerespectarea cerințelor înscrise în art. 16 alin. (7) din actul normativ menționat (Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 — n.r.) atrage nulitatea relativă a procesului-verbal de constatare a contravenției”.

36. În considerentele acestei decizii, instanța supremă a statuat următoarele:

„Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, instituie cadrul general de constatare și sancționare a contravențiilor. Prin dispozițiile specifice pe care le cuprinde, acest act normativ reglementează modul de întocmire a procesului-verbal de constatare a contravențiilor, cu precizarea mențiunilor obligatorii pe care trebuie să le cuprindă, persoanele ce pot avea calitatea de agent constator, ca reprezentanți ai autorităților publice abilitate prin lege să constate și să sancționeze contravențiile, condițiile în care poate fi contestat procesul-verbal de constatare a contravenției, ca și regimul general al sancțiunilor contravenționale, al aplicării și executării acestora. (...)

Or, situațiile în care nerespectarea anumitor cerințe atrage întotdeauna nulitatea actului întocmit de agentul constator al contravenției sunt strict determinate prin reglementarea dată în cuprinsul art. 17 din ordonanță.

Astfel, prin acest text de lege se prevede că «lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal», specificându-se că numai în astfel de situații «nulitatea se constată și din oficiu».

În raport cu acest caracter imperativ-limitativ al cazurilor în care nulitatea procesului-verbal încheiat de agentul constator al contravenției se ia în considerare și din oficiu se impune ca în toate celelalte cazuri de nerespectare a cerințelor pe care trebuie să le întrunească un asemenea act, inclusiv cel referitor la consemnarea distinctă a obiecțiilor contravenientului la conținutul lui, nulitatea procesului-verbal de constatare a contravenției să nu poată fi invocată decât dacă s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea aceluia act.”

37. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o bogată și diversificată jurisprudență cu privire la acestea.

38. Astfel, structurând chestiunile de drept care fac obiectul trimiterii în:

— prima chestiune — prevederile art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, conform cărora sancțiunea complementară, în materia contravențiilor

rutiere, se aplică prin procesul-verbal prin care se aplică sancțiunea principală, stabilesc o condiție de validitate pentru încheierea procesului-verbal?; astfel, lipsa din procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției a mențiunii aplicării sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce, pe timp limitat, este cauză de nulitate parțială a procesului-verbal de contravenție (mai exact, cauză de nulitate a măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere)? și

— a doua chestiune — în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, raportat la natura interesului ocrotit prin reglementarea din art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, sancțiunea care intervine este nulitatea relativă, cu consecința că poate fi invocată numai de partea vătămată, sau este nulitatea absolută, care poate fi invocată și de instanță, din oficiu ?

se constată următoarele orientări jurisprudențiale:

A. *Într-o orientare* s-a considerat că neconsemnarea în procesul-verbal de constatare a contravenției a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, a intervalului de timp pentru care este suspendat dreptul de conducere și a temeiului juridic nu atrage nulitatea procesului-verbal, sancțiunile complementare fiind reglementate prin actul normativ sancționator și putând fi verificate în cadrul controlului judiciar, conform art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, fiind suficientă pentru valabilitatea procesului-verbal, în privința sancțiunii complementare, consemnarea măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere.

39. În acest sens s-au exprimat următoarele instanțe: Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale (deciziile nr. 480 din 9 martie 2016 și nr. 1.308 din 21 iunie 2016), Tribunalul Sălaj, Tribunal Dolj, Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 897 din 12.06.2015), Tribunalul Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal (opinia majoritară reflectată în Decizia nr. 442 din 16 martie 2016), Tribunalul Harghita, Judecătoria Brașov, Judecătoria Galați, Judecătoria Târgu Mureș, Judecătoria Constanța, Judecătoria Făgăraș, Judecătoria Onești, Judecătoria Rădăuți, Judecătoria Zărnești, Judecătoria Huedin (sentințele nr. 543 din 23.06.2011 și nr. 991 din 25.10.2008), Judecătoria Cluj-Napoca (Sentința nr. 9.938 din 27.10.2015, definitivă prin Decizia nr. 480 din 9 martie 2016 a Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale, Sentința nr. 3.485 din 9.04.2015, definitivă prin Decizia nr. 1.308 din 21 iunie 2016 a Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale), Judecătoria Târgoviște, precum și instanțele din circumscripția teritorială a Curții de Apel Pitești.

B. *Într-o altă orientare* s-a apreciat că:

— neconsemnarea în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, a intervalului de timp pentru care este suspendat dreptul de conducere (conținutul concret al sancțiunii complementare) și a temeiului juridic se sancționează cu nulitatea relativă parțială a procesului-verbal, respectiv a măsurii reținerii permisului de conducere, care este doar o măsură tehnico-administrativă;

— încălcarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, atrăgând nulitatea relativă, trebuie invocată de partea interesată; această încălcare nu atrage nulitatea absolută, în acest sens fiind Decizia nr. XXII din 19 martie 2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin care s-a statuat că situațiile în care

nerespectarea anumitor cerințe atrage întotdeauna nulitatea actului întocmit de agentul constatator al contravenției sunt strict determinate prin reglementarea dată în cuprinsul art. 17 din ordonanță, reținându-se că numai în astfel de situații nulitatea se constată și din oficiu.

40. În acest sens s-au pronunțat, respectiv și-au exprimat opinia, următoarele instanțe: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Alba — Secția de contencios administrativ, fiscal și de insolvență (Decizia nr. 396/A/2015 din 21 mai 2015), Tribunalul Argeș — Secția civilă (Decizia nr. 2.999 din 14 octombrie 2015), Tribunalul Sibiu, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău, Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj (deciziile nr. 2.232/9.11.2016, nr. 1.694/20.09.2016 și nr. 533/22.03.2016), Tribunalul Galați, Tribunalul Vrancea, Tribunalul Buzău (deciziile nr. 1.231 din 4.10.2016, nr. 1.359 din 25.10.2016, nr. 1.638 din 22.11.2016 și nr. 137 din 31.01.2017), Tribunalul Dâmbovița (opinia majoritară), Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 312 din 27.03.2017), Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Moinești (Sentința nr. 328 din 28.02.2017), Judecătoria Onești, Judecătoria Buhuși, Judecătoria Bacău (sentințele nr. 6.270 din 4.11.2015 și nr. 6.957 din 25.11.2015), Judecătoria Făgăraș, Judecătoria Zărnești, Judecătoria Târgoviște, Judecătoria Fălțiceni, Judecătoria Babadag, precum și instanțele judecătorești din circumscripția teritorială a Curții de Apel Pitești.

C. *Într-o a treia orientare*, diferit de cea de-a doua orientare, s-a considerat că încălcarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin raportare la interesul ocrotit, poate fi invocată și de instanță din oficiu, fiind sancționată cu nulitatea absolută.

41. În acest sens au exprimat opinii următoarele instanțe: tribunalele Galați, Dâmbovița, Suceava și judecătoriile Galați, Tecuci, Gura Humorului, Suceava, Tulcea și Babadag.

42. Cu titlu de practică judiciară au fost identificate Decizia nr. 1.063 din 12.10.2016 a Tribunalului Dâmbovița și Decizia nr. 1.306 din 28.09.2016 a Tribunalului Suceava.

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

43. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, stabilind că acestea sunt conforme cu prevederile Legii fundamentale, prin mai multe decizii, dintre care menționăm, cu titlu de exemplu, deciziile nr. 84 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 14 martie 2012, nr. 796 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, și nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005.

44. S-a statuat de către instanța de contencios constituțional că „(...) susținerile autorului excepției nu sunt întemeiate, dispozițiile art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), precum și ale art. 97 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al aceleiași ordonanțe de urgență, respectiv «asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului». Așa fiind, reglementarea unor sancțiuni

contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată din perspectiva interesului general ocrotit.”

VIII. **Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

45. Prin Adresa nr. 1.001/C/1.643/III-5/2017 din 3.05.2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

46. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

47. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

48. Înainte de cercetarea în fond a problemelor de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

49. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecării în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; așa cum rezultă din jurisprudența instanței supreme, precum și din doctrină, sintagma „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele (întră în această categorie hotărârile pronunțate într-un recurs în interesul legii și hotărârile preliminare).

50. Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, având în vedere că sesizarea privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, conform cărora sancțiunile contravenționale complementare, care au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege, se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.

51. Se urmărește a se lămuri dacă prevederile art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 stabilesc o condiție de validitate pentru încheierea procesului-verbal, încât lipsa din cuprinsul procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției a mențiunii aplicării sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce, pe timp limitat, este cauză de nulitate parțială a procesului-verbal de contravenție (mai exact, cauză de nulitate a măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere). În cazul unui răspuns afirmativ la prima chestiune, raportat la natura

interesului ocrotit prin reglementarea din art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, se urmărește lămurirea felului nulității: relativă, cu consecința că poate fi invocată numai de partea vătămată, sau absolută, cu consecința că poate fi invocată și de instanță, din oficiu.

52. Chestiunea de drept a fost ridicată în cursul judecării în fața unui complet de judecată al Tribunalului Dâmbovița, investit cu soluționarea în ultimă instanță (în apel) a unei plângeri îndreptate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Conform acestui text constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul a faptei constând în depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, depășire constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.

53. Nu este îndeplinită însă cea de-a treia condiție de admisibilitate a sesizării, și anume ca de a lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

54. Astfel, rezultă din procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției care face obiectul litigiului principal că în cuprinsul acestuia se regăsește dispusă și sancțiunea complementară a suspendării dreptului de a conduce pe o perioadă de 90 de zile, în temeiul dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

55. Însăși instanța de trimitere, în cuprinsul încheierii de sesizare, analizând condițiile de admisibilitate a sesizării, reține că soluția care se va pronunța pe fondul cauzei „nu depinde în mod direct de chestiunea de drept invocată, luând în considerare că prin procesul-verbal analizat s-a dispus și sancțiunea complementară”, însă apreciază că această chestiune de drept „are influență asupra proceselor-verbale care nu au această mențiune și care conțin numai mențiunea *permis reținut*, fără aplicarea și a sancțiunii complementare de suspendare”.

56. În principiu, în analiza condiției de admisibilitate a sesizării referitoare la caracterul esențial pentru soluționarea pe fond a cauzei a chestiunii de drept care face obiectul sesizării, instanța de trimitere este cea care apreciază asupra împrejurării dacă o hotărâre prealabilă este necesară pentru a pronunța hotărârea asupra fondului. Însă, în egală măsură, instanța de trimitere nu poate adresa întrebarea dacă aceasta nu este pertinentă, adică dacă răspunsul, oricare ar fi acesta, nu ar putea avea nicio influență asupra soluționării litigiului.

57. Or, din datele litigiului principal rezultă că acesta nu se referă la situația nemenționării în cuprinsul procesului-verbal a sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce, având ca rezultat că întrebările adresate sunt irelevante. Este evident că interpretarea prevederilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care este solicitată prin sesizare, nu are legătură cu împrejurările factuale ale cauzei și că problema de drept este ipotetică, raportat la pricina care a determinat sesizarea.

58. Apare astfel, de o manieră manifestă, că întrebările adresate nu au legătură cu obiectul litigiului principal, iar invocarea, din oficiu, a excepției nulității absolute parțiale a procesului-verbal de către instanța de trimitere nu justifică formularea întrebărilor, câtă vreme excepția se raportează la o situație factuală ipotetică, nereală.

59. Cât privește cea de-a patra condiție de admisibilitate a sesizării — chestiunea de drept să fie nouă —, îndeplinirea acesteia este și ea îndoielnică având în vedere că, în conformitate cu practica judiciară transmisă de curțile de apel, instanțele de judecată au pronunțat deja hotărâri asupra

problemelor de drept supuse dezlegării, care se axează pe trei orientări diferite.

60. Astfel, într-o primă orientare s-a apreciat că neconsemnarea în cuprinsul procesului-verbal prin care se aplică sancțiunea principală pentru fapta contravențională a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de timp limitată nu constituie cauză de nulitate parțială a procesului-verbal, câtă vreme este indicat temeiul legal (unic) al aplicării sancțiunilor principală și complementară, iar agentul constator nu are niciun drept de apreciere asupra aplicării sau nu a sancțiunii complementare, respectiv a perioadei de suspendare a dreptului de a conduce, acestea fiind stabilite de textul de lege sancționator. S-a apreciat în cadrul acestei opinii jurisprudențiale că nemenționarea sancțiunii complementare nu implică o vătămare a drepturilor persoanei sancționate, tocmai pentru că sancțiunea decurge din lege (de exemplu, Sentința nr. 570 din 14.04.2014 a Judecătorei Târgu-Neamț, Sentința nr. 543 din 23.03.2011 a Judecătorei Huedin, Sentința nr. 9.938 din 27.10.2015 a Judecătorei Cluj, rămasă definitivă, Decizia nr. 2.999 din 14.10.2015 a Tribunalului Argeș, Decizia nr. 897 din 12.06.2015 a Tribunalului Prahova și Decizia nr. 656 din 20.04.2016 a Tribunalului Suceava).

61. Într-o a doua orientare jurisprudențială s-a apreciat că neconsemnarea sancțiunii complementare în cuprinsul procesului-verbal atrage nulitatea parțială a acestuia, respectiv a măsurii tehnico-administrative de reținere a permisului de conducere luate în vederea aplicării sancțiunii complementare menționate, aceasta constituind cauză de nulitate relativă a actului administrativ sancționator, care poate fi valorificată dacă a fost invocată de petentul-contravenient. În justificarea acestei soluții s-a reținut că sancțiunea complementară, asemenea sancțiunii principale, pentru a opera, trebuie să fie menționată în procesul-verbal și că, în lipsa menționării efective, rezultă o vătămare a drepturilor petentului-contravenient, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea parțială a actului de sancționare contravențională (de exemplu, deciziile nr. 2.232 din 9.11.2016, nr. 1.694 din 20.09.2016 și nr. 533 din 22.03.2016 ale Tribunalului Gorj, Decizia nr. 733 din 13.10.2015 a Tribunalului Mehedinți, Decizia nr. 396 din 21.05.2015 a Tribunalului Alba, Sentința nr. 6.370 din 4.11.2015 a Judecătorei Bacău, deciziile nr. 1.231 din 4.10.2016 și nr. 1.359/25.10.2016 ale Tribunalului Buzău).

62. Într-o a treia orientare jurisprudențială, oglindită în câteva decizii de speță, s-a apreciat, diferit de cea de-a doua orientare jurisprudențială, că sancțiunea care se impune este aceea a nulității absolute, care poate fi invocată și de instanță din oficiu (de exemplu, deciziile care însoțesc încheierea de sesizare: nr. 1.395 din 14.12.2006, nr. 1.414 din 14.12.2016 și nr. 1.234 din 9.11.2016 ale Tribunalului Dâmbovița și Decizia nr. 1.306 din 28.09.2016 a Tribunalului Suceava).

63. Se constată așadar că practica judiciară reflectă deja mai multe orientări jurisprudențiale în privința chestiunii de drept care face obiectul sesizării, situație în care lămurirea acesteia ar trebui să facă obiectul recursului în interesul legii, în condițiile art. 514—515 din Codul de procedură civilă.

64. Chiar dacă s-ar considera că, în raport cu această practică judiciară divergentă, apreciată ca relativ recentă, chestiunea de drept este una nouă și mecanismul hotărârii prealabile poate fi utilizat în vederea unificării jurisprudenței viitoare, nu se poate trece peste neîndeplinirea celei de-a treia condiții de admisibilitate, anterior menționate, care, în mod evident și indubitabil, nu este îndeplinită.

65. Cea din urmă condiție de admisibilitate — asupra problemei de drept să nu fi statuat deja Înalta Curte de Casație și Justiție, printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele, și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare — este îndeplinită.

66. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 385/262/2016 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „— dacă încălcarea dispoziției legale prevăzute de art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare — prin neconsemnarea în procesul-verbal (I) a sancțiunii complementare a suspendării dreptului de a conduce, (II) a intervalului de timp (conținutul concret al sancțiunii complementare) în care este suspendat dreptul de conducere și (III) a temeiului juridic — este sancționată cu nulitatea parțială a procesului-verbal și atrage anularea inclusiv a mențiunilor privind măsura reținerii permisului de conducere, nulitate ce nu poate fi înlăturată sau este suficientă numai consemnarea măsurii tehnico-administrative a reținerii permisului de conducere pentru valabilitatea procesului-verbal, inclusiv cu privire la măsura complementară de suspendare, durată și temei juridic;

— dacă încălcarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la interesul ocrotit, poate fi invocată de instanță, este sancționată cu nulitatea absolută sau relativă și este o nulitate procedurală, ce poate sau nu poate fi înlăturată sau este o nulitate materială.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind lansarea în circuitul numismatic a unui set de trei monede (din aur, argint și tombac cuprat) și a unei monede din alamă pentru colecționare, dedicate împlinirii a 100 de ani de la victoriile armatei române de la Mărăști, Mărășești și Oituz

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 24 iulie 2017, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic un set de trei monede (din aur, argint și tombac cuprat) și o monedă din alamă pentru colecționare,

dedicate împlinirii a 100 de ani de la victoriile armatei române de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Art. 2. — Caracteristicile monedelor din set (din aur, argint și tombac cuprat) și a monedei din alamă pentru colecționare sunt următoarele:

Caracteristici tehnice	Set 3 monede			Monedă pentru colecționare
Metal	aur	argint	tombac cuprat	alamă Cu ₈₀ Zn ₁₅ Ni ₅
Valoare nominală	100 lei	10 lei	1 leu	50 bani
Titlu	900‰	999‰	—	—
Formă	rotundă	rotundă	rotundă	rotundă
Diametru	21 mm	37 mm	37 mm	23,75 mm
Greutate	6,452 g	31,103 g	23,5 g	6,1 g
Grosime la chenar	—	—	—	1,9 mm
Calitate	proof	proof	proof	proof
Cant	zimțat	zimțat	zimțat	inscripționat cu „ROMANIA” de două ori, cu steluță între cele două cuvinte

Aversul monedei din aur redă un detaliu al Mausoleului de la Mărășești, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „100 LEI”, stema României și anul de emisiune „2017”.

Aversul monedei din argint redă un detaliu al Mausoleului de la Mărășești, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „10 LEI”, stema României și anul de emisiune „2017”.

Aversul monedei din tombac cuprat redă un detaliu al Mausoleului de la Mărășești, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „1 LEU”, stema României și anul de emisiune „2017”.

Aversul monedei din alamă pentru colecționare redă un detaliu al Mausoleului de la Mărășești, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „50 BANI”, stema României și anul de emisiune „2017”.

Reversul comun tuturor monedelor (din aur, argint, tombac cuprat și alamă) prezintă portretul și numele regelui Ferdinand I și inscripția în arc de cerc „MARASTI-MARASESTI-OITUZ-1917”.

Art. 3. — Monedele vor fi ambalate, separat, în capsule de metacrilat transparent. Seturile de trei monede vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului BNR și casierului central.

Art. 4. — Monedele din aur, din argint și din tombac cuprat și monedele din alamă pentru colecționare, dedicate împlinirii a 100 de ani de la victoriile armatei române de la Mărăști, Mărășești și Oituz, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a seturilor de trei monede și a monedelor din alamă pentru colecționare, dedicate împlinirii a 100 de ani de la victoriile armatei române de la Mărăști, Mărășești și Oituz, se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 17 iulie 2017.
Nr. 12.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

